

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht München (Niemcy) w dniu 17 października 2016 r. – Hamamatsu Photonics Deutschland GmbH/Hauptzollamt München

(Sprawa C-529/16)

(2017/C 030/19)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht München

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Hamamatsu Photonics Deutschland GmbH

Strona pozwana: Hauptzollamt München

Pytania prejudycjalne

1) Czy przepisy art. 28 i nast. rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny⁽¹⁾, zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 2700/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 listopada 2000 r.⁽²⁾, zezwalają na wykorzystanie ustalonej ceny transferowej, na którą składa się uprzednio zafakturowana i zgłoszona kwota oraz dokonana po upływie okresu rozliczeniowego i przy zastosowaniu klucza podziału korekta ryczałtowa, jako wartości celnej niezależnie od tego, czy na koniec okresu rozliczeniowego w odniesieniu do zainteresowanej osoby nastąpi obciążenie uzupełniające czy zwrot?

2) Jeżeli tak:

Czy wartość celna może być zweryfikowana bądź ustalona na podstawie uproszczonych metod, jeżeli należy uznać skutki następczej korekty ceny transferowej (zarówno w górę, jak i w dół)?

⁽¹⁾ Dz.U. L 302, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 311, s. 17.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Frankfurt am Main (Niemcy) w dniu 25 października 2016 r. – Kevin Joseph Devine/Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA

(Sprawa C-538/16)

(2017/C 030/20)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Frankfurt am Main

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Kevin Joseph Devine

Strona pozwana: Air Nostrum, Líneas Aéreas del Mediterráneo SA

Pytania prejudycjalne

1) Czy art. 7 pkt 1 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1215/2012 z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że pojęcie „w sprawach dotyczących umowy” obejmuje również roszczenie o odszkodowanie na podstawie art. 7 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91⁽²⁾, dochodzone względem obsługującego przewoźnika lotniczego, który nie jest stroną umowy zawartej przez danego pasażera?

2) W zakresie, w jakim znajduje zastosowanie art. 7 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 1215/2012:

Czy w przypadku przewozu osób w ramach połączenia lotniczego składającego się z dwóch lotów bez dłuższego przebywania na lotnisku przesiadkowym za miejsce wykonania zobowiązania zgodnie z art. 7 pkt 1 lit. b) tiret drugie rozporządzenia (UE) nr 1215/2012 należy uznać miejsce przeznaczenia lotu pasażera także wtedy, gdy dochodzone w skardze roszczenie o odszkodowanie na podstawie art. 7 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 wynika z zakłócenia występującego na pierwszym odcinku, a skarga została wniesiona przeciwko przewoźnikowi lotniczemu obsługującemu pierwszy lot, który nie jest stroną umowy przewozu?

⁽¹⁾ Dz.U. 2012, L 351, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. 2004, L 46, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Frankfurt am Main (Niemcy) w dniu 25 października 2016 r. – Richard Rodriguez Serin/HOP!-Regional

(Sprawa C-539/16)

(2017/C 030/21)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Frankfurt am Main

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Richard Rodriguez Serin

Strona pozwana: HOP!-Regional

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 5 pkt 1 lit. a) rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że pojęcie „roszcze[ń] wynikają[cych] z umowy” obejmuje również roszczenie o odszkodowanie na podstawie art. 7 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91 ⁽²⁾, dochodzone względem obsługującego przewoźnika lotniczego, który nie jest stroną umowy zawartej przez danego pasażera?
- 2) W zakresie, w jakim znajduje zastosowanie art. 5 pkt 1 rozporządzenia (WE) nr 44/2001:

Czy w przypadku przewozu osób w ramach połączenia lotniczego składającego się z dwóch lotów bez dłuższego przebywania na lotnisku przesiadkowym za miejsce wykonania zobowiązania zgodnie z art. 5 pkt 1 lit. b) tiret drugie rozporządzenia (WE) nr 44/2001 należy uznać miejsce przeznaczenia lotu pasażera także wtedy, gdy dochodzone w skardze roszczenie o zapłatę odszkodowania z art. 7 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 wynika z zakłócenia występującego na pierwszym odcinku, a skarga została wniesiona przeciwko przewoźnikowi lotniczemu obsługującemu pierwszy lot, który nie jest stroną umowy przewozu?

⁽¹⁾ Dz.U. 2001, L 12, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. 2004, L 46, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez cour d'appel de Mons (Belgia) w dniu 28 października 2016 r. – État belge/Biologie Dr Antoine SPRL

(Sprawa C-548/16)

(2017/C 030/22)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour d'appel de Mons